

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis Et Episcopis per Hispaniam constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

valiter. Cod.
De suo nu-
mer. pecunia.

ationes, ut quod sua quisque voce dilucide protestatus est, id in eundem casum proprio valeat testimonio infirmare. Vnde apparet per consequentiam quod prædictus R. memoratam Sophiam, cujus prima facie præsumitur consobrinus, habere non potest aliquatenus in uxorem. Datum Laterani v. Kal. Decembris, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

ABBATI SANCTI VICTORIS,
Cancellario, & Decano sancti Marcelli
Parisiensis.

Epist. 181.
Confirmatur
epistola 147.
lib. 12.

Cum causam quæ inter monasterium sancti Martini de Campis & Archipresbyterum Ecclesiæ sancti Iacobi Parisiensis, cujus jus patronatus ad ipsum monasterium pertinet, super medietate proventuum ejusdem Ecclesiæ, quam in ea sibi monasterium vendicabat, dilecto filio Abbati sancti Iohannis de Valleia, Archidiacono & Cantori Carnotensibus olim duxerimus committendam, ipsi demum de meritis causæ redditi certiores, habito prudentum consilio, supradictum Archipresbyterum ad reddendum annuatim monasterio antefato medietatem omnium proventuum Ecclesiæ sancti Iacobi condemnarunt. Super qua sententia cum tam coram iudicibus delegatis à nobis quam coram nobis diutius fuerit litigatum, nos demum iis quæ utraque pars proposuit intellectis, de fratrum nostrorum consilio sententiam prædictorum iudicum approbantes, Archipresbyterum antedictum super medietate omnium proventuum Ecclesiæ suæ annuatim monasterio sancti Martini reddenda sententialiter meminimus condemnasse, dilectis filiis Abbati & Priori sancti Germani de Pratis & magistro Roberto de Corzon Canonico Parisiensi nostris dantes litteras in mandatis ut quod fuit à nobis sententialiter diffinitum facerent appellatione remota inviolabiliter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Cum autem Archipresbyter, sicut executores ipsi per suas nobis litteras intimarunt, sæpèdictam proventuum medietatem monasterio integraliter solvere detrectaret, & ad querimoniam monasterij eius sæpius iteratam ipsi Archipresbyterum pluries monuissent ut apostolico mandato parendo, à monasterij super hoc inquietatione cessaret, ac eidem satisfaceret de subtractis, & id postea sub excommunicationis pœna ei sæpe mandassent, quia tamen Archipresbyter, eorundem monitis vilipensis, nostræ præ-

fumebat sententiæ obviare, parrochianos suos contra monachos sancti Martini ad Ecclesiam sancti Iacobi pro suis accedentes iustitiis nequiter incitando, cum excommunicationis vinculo inmodarunt, facientes per dilectum filium Archidiaconum Parisiensem in universis Parisiensibus Ecclesiis excommunicatum publicè nuntiari. Vnde cum nuper idem Archipresbyter ad nostram præsentiam accessisset, recepto ab ipso corporaliter juramento, juxta formam Ecclesiæ ipsi fecimus beneficium absolutionis impendi; firmiter injungentes eidem sub debito præstiti juramenti ut medietatem omnium proventuum Ecclesiæ sancti Iacobi, nulla prorsus vel pro expensis vel pro alia causa deductione facta, reddat integraliter annuatim monasterio memorato. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus faciatis idem sublato appellationis obstaculo adimpleri; contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam compescentes; ita videlicet quod si dictus Archipresbyter mandato nostro præsumpserit ulterius obviare, tam pro perjurio quam pro præsumptione hujusmodi ipsum appellatione remota pœna canonica castigetis. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani 11. Kal. Decembris, anno tertiodecimo.

ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS
per Hispaniam constitutis.

Significavit nobis dilectus filius Fernandus primogenitus carissimi in Christo filij nostri Aldefonsi illustris Regis Castellæ quod ipse militiæ suæ primitias omnipotenti Deo desiderans dedicare, ad exterminandum inimicos nominis Christiani de finibus hereditatis ipsius, quam impiè occuparunt, intentionis studium toto conamine satagit impertiri, suppliciter postulans & devotè requirens ut ei ad hoc opus fideliter consummandum & nos ipsi apostolicum impendamus suffragium & ab aliis faciamus opportunum subsidium exhiberi. Nos igitur pium ejus propositum in Domino commendantes, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus Reges & Principes vestros, qui non sunt cum illis ad treugas observandas astricti, ad opus simile peragendum sedulis exhortationibus inducatis, monentes ex parte Dei & nostra subditos vestros, & in remissionem eis omnium peccaminum injungentes, quatenus tam præfato primogenito Regis Castellæ quam aliis Regibus & Principibus

Epist. 181.
De subsidio
prestando Re-
gibus adversus
Saracenos.
Vide infra lib.
14. epist. 3. 4.
14. 15. lib. 15.
epist. 15. & lib.
2. Miscellanor.
nostror. pag. 251.

vestris ad hoc opus salubriter intendenti-
bus necessarium impendant auxilium in re-
bus pariter & personis; ut per hæc & alia
bona quæ fecerint, coelestis regni gloriam
consequi mereantur. Pari quoque remissione
gaudere concedimus peregrinos qui
propria devotione undecunque processerint
ad idem opus fideliter exequendum.
Taliter autem studeatis exequi quod man-
damus ut sollicitudo vestra clareat in effe-
ctu, nosque devotionem vestram valeamus
merito commendare. Datum Laterani xv. Idus Decembris, anno tertio-
decimo.

CONSTANTINOPOLITANO
Patriarchæ.

Epist. 184.
Ne Græci fa-
veant Micha-
licio.

EX litteris carissimi in Christo fili nostri
Henrici Constantinopolitani Impera-
toris illustris nostro est apostolatu refera-
tum quod Michalicius, fidelitate quam ei-
dem præstiterat Imperatori contempta,
hominibus ejus minime diffidatis, & spreto
nihilominus juramento quod eidem Im-
peratori & E. fratri ejus, cui idem Micha-
licius filiam suam primogenitam tradiderat
in uxorem, præstiterat, A. imperij Come-
stabulum cum Militibus & aliis usque cen-
tum in dolo capiens, quosdam flagellavit
ex ipsis, quosdam retrussit in carcerem, &
quibusdam nequiter interfectis, Comesta-
bulum ipsum cum tribus aliis & Capellano
suo, quod est horribile dictu, suspendit in
cruce. His autem ad nequitiam postmo-
dum animatus, Latinorum fretus potentia,
qui cupiditate cæcati ad ipsum Michali-
cium confugerunt, castra ejusdem Impera-
toris obsedit, villas combussit, & omnes
Latinos Presbyteros quos capere potuit,
& quendam electum in Præfulem & etiam
confirmatum, fecit capitibus detruncari.
Præterea Lascarus, qui pro Imperatore se-
gerit, stipatus viribus Latinorum, qui post-
positis Dei timore ac hominis reverentia,
spretis etiam stipendiis quæ eidem Impera-
tor ipsis poterat exhibere, ab inimicis ejus
recepere majora quam ipse illis valeat ero-
gare, quendam de principibus ejus cepit,
& ut dicitur, excoriari fecit eundem.
Quia verò si Græci recuperarent impe-
rium Romanie, terræ sanctæ succursum
penè penitus impedirent, ne occasione
succursus ipsius iterum perderent locum &
gentem, cum & antequam idem imperium
à Græcis translatum fuerit ad Latinos, ipsi
à nobis sæpe moniti & rogati nunquam
terræ sanctæ voluerint subvenire, quin
etiam Isachius Imperator ob gratiam Sala-

Vide lib. 11.
Epist. 47.

dini fieri fecerit in urbe Constantinopoli-
tana meskitam, & quia si possent extermi-
nare Latinos, in apostasia suæ vitio fortius
perdurarent in odium Latinorum, quos
etiam nunc canes appellant, sicque novis-
simus error fieret pejor priore, cum sub-
murmurare non cessent quod per apostoli-
cæ sedis ingenium exercitus Latinorum in
Constantinopolim declinaverit captivan-
dam, fraternitati tuæ per apostolica scrip-
ta mandamus quatenus Latinos diligenter
moneas, inducas, & eis sub pœna excom-
municationis injungas ne Græcis, & præ-
sertim præfato Michalicio, qui faciendo
necari Presbyteros laqueum excommuni-
cationis incurrit, contra Imperatorem præ-
dictum vel fideles ipsius auxilium præbeant
vel favorem; commonens nihilominus Im-
peratorem eundem ut ipsis congrua stipen-
dia subministret, ne se ad Græcos trans-
ferre præ inopia compellantur; illos autem
qui tua monitione contempta Græcis
contra eundem Imperatorem & fideles ip-
sius præsumpserint adherere, per censu-
ram ecclesiasticam appellationis remota
compescere non postponas; ita quod sen-
tentias quas propter hoc tuleris in eisdem
nullus relaxare præsumat, nisi de mandato
sedis apostolicæ speciali. Datum Laterani
vii. Idus Decembris, pontificatus nostri
anno tertiodecimo.

*In eundem modum scriptum est Archiepisco-
pis, Episcopis, & dilectis filiis universis Pre-
latis Romanie per totum usque captivandum,
discretionis vestræ per apostolica scripta
mandamus quatenus &c. in eundem ferè mo-
dum ut in alia usque compescatis; ita ut si
qui propter hoc laqueum excommunica-
tionis incurrerunt, & postmodum redie-
rint ad eor, offerentes se mandatis Eccle-
siæ parituros, auctoritate presentium jux-
ta formam Ecclesiæ ipsis absolutionis be-
neficium impendatis. Datum Laterani vii.
Idus Decembris, anno tertiodecimo.*

SALIMBRIENSI EPISCOPO,
& sanctæ Mariæ de Blakerna & sancti
Georgij de Mangonia Decanis Constantino-
politani.

CVM Ecclesia Veriensis, quæ metro-
politica est prædita dignitate, in red-
ditibus sit exilis, ne præ nimia paupertate
in ea nomen episcopale vilescat, nobis fuit
humiliter supplicatum ut Medensem Ec-
clesiam in ejus provincia constitutam ei-
dem adjungere dignaremur, cum nondum
quisquam ejus regimini sic præfectus. Quo-
circa discretionis vestræ per apostolica

Epist. 185.
De unione Ec-
clesiæ Meden-
sis cum Veri-
ensi.